

5000

КАТАЛОГ «ДИТОЧОЇ БІБЛІОТЕКИ»:

	Сеткінс:
1. Оскар Уайльд: Зоряний хлопчина	00
2. Вільгельм Буш: Максим і Марко	00
3. О. Білоусенко: Пригоди Вовка-Неситого	00
4. Вільгельм Буш: Нечемне ворона	00
5. Я. Вільшенко: Чорнокнижник з Чорногори	70
6. » » Червона Шапочка	80
7. Антін Лотоцький: Вільгельм Тель	00
8. Фільгеленес: За Вітчину	60
9. Микола Ваврисевич: Лісова казка	40
10. Грація Товпліс: Дарунки русалок	40
11. Я. Вільшенко: Коник-Стрибунець	50
12. Леся Верховинка: Іменини Влодка	60
13. Осип Маковей: Пригоди Горобчика	50
14. Клявдія Лукашевич: Бунт ляльок	60
15. В. Хронович: Пригоди Лиса-Панаса	60
16. Василь Софронів: Печери	40
17. М. Денисенко: Наша Січ-Мати	40
18. Софія Куликівна: Алі-Баба і 40 розбійників	00
19. Марія Шгелікіна: За скляною стіною	40
20. Я. Вільшенко: Гостина св. Миколая	40
21. Юра Ігоркін: Сирота	20
22. Гугу: До ре серце	50
23. В. Островський: Соняшник	50
24. Марія Веріго: Волове око	30
25. Слава Яремова: Жертвенні вогні	40
26. Марійка Підгірянка: В чужім пір'ю	60
27. Джордж Айнс: Попри джунглі	40
28. Гугу: Лесик і компаня	40
29. Іванна Блажкевич: Св. Миколай в 1920 р.	40
30. Микита Магир: Байки	60
31. Вуйко Влодко: Пригоди Юрчика Кучерявого	1:00
32. Антін Лотоцький: Ез п.	60
33. Тарас Шевченко: Малий Кобзар	80
34. Вільгельм Буш: Веселі оповідання	80
35. Павло Бендорф: Зачарований каліф	00
36. В. Королів-Старий: Чарівний камінець	70
37. Володимир Гнатюк: Народні байки	80
38. Анатолій Франс: Оповідання	40
39. » Найкрасші байки і казки « — збірка	1:20
40. В. Королів-Старий: Русалка-жаба	60
41. » Веселі « — збірка віршованих оповідань	80
42. Вільгельм Буш: Співомовки	80

✠ ДІТОЧА БІБЛІОТЕКА ✠
КНИЖЕЧКА: 86.

АВЕНІР КОЛОМИЄЦЬ.

ТАРАСІВ ДЕНЬ

Сценка для діточого театру в 1 відслоні



ЛЬВІВ
НАКЛАДОМ ВИДАВНИЦТВА «СВІТ ДИТИНИ»
1929.



I. 540.842 / 86

Право передруків застережене.

ДРУКАРНЯ ОО. ВАСИЛІЯН У ЖОВКВІ

Дієві особи:

Зеньо — хлопчик літ 9—10.

Галя — дівчинка літ 7—8.

Хлопчик I
Хлопчик II } близнята — по 6 літ.

Ліни́вство
Неоха́йність
Нечемність
Брехня
Збиток } **Примари**, як уосіблення ріжних діточих вад.

Ясні Лицарі — хлопчики ріжного віку від 6—10 літ.

Погруддя Шевченка — (голос зза сцени).

Річ діється в день Шевченкових роковин.

1847-1848

1847-1848

1847-1848

1847-1848

1847-1848

1847-1848

1847-1848

1847-1848

1847-1848

1847-1848

1847-1848

1847-1848

1847-1848

Дія.

Декорація: Кімната. Просто глядачів два вікна. В середстінню велике погруддя Шевченка. Стіл, крісла, софа, та інші меблі. Праворуч та ліворуч двері з портіерами. Праворуч на стіні велика мапа, криво почіплена. На одному з крісел — маленький пакуночок і палиця.

Зеньо замислений розглядає мапу, водить по ній пальцем і ніби щось обмірковує. Входить Галя.

ЯВА 1.

Галя (увійшовши):

Не пішли сьогодні ми
На Шевченка свято,
Мусим свого Кобзаря
В дома в шанувати.

Зеньо: Можеж собі вшанувать —

Що мені того?

З дому вийду я мерщій

У тяжку дорогу.

Я піду в далекий край,

Перейду два моря —

Там живеться, як в казках,

Без журби, без горя...

Галя: Зеню, що ти? Схаменись!
 Що є краще в світі,
 Ніж у рідній хаті тут,
 Як в гніздечку жити?
 Про мандрівку думку кинь —
 Йду за рушниками;
 Прибирають Кобзаря
 Ти разом із нами. *(Виходить).*

Зеньо *(дивиться на карту і водить пальцем):*

 Десь отут є славний край,
 Треба мандрувати,
 Годі вже сидіти тут —
 Щастя час шукати.

(Підходить до крісла, бере приготовану одіж, пакуночок і палицю).

 Хліба маю на три дні —
 Є чим харчуватись;
 Час в дорогу, час, час, час,
 Треба поспішатись...

*(Хоче йти, але з усіх боків вискакують ПРИ-
МАРИ й оточують Зеня).*

ЯВА 2.

Примари: Ой, куди-ж ти, Зеню, йдеш,
 Щож без тебе буде?
 Будуть гнати нас усі,
 Будуть бити всюди.

Зеньо: Щож пораджу, друзі, вам —
 Не моя це воля —
 Надокучив рідний дім,
 Скрізь така недоля,

Надокучило мені
Все сидіти в школі,
Треба йти в чужі краї,
Пошукати долі.

Примари: Зеню, Зеню, й ми підем
Разом за тобою;
Всіх поборем, всіх побем
Грізною юрбою.

Зеньо: Ні, останьтеся ви тут,
Сам я помандрую
В ту країну золоту,
Де дітий шанують;
Де не мучать їх в лавках,
Де їх не карають —
Вам я місце теж знайду
В тім далекім краю,
І покличу всіх туди
Вас, моє лицарство.
Буде зватися той край:
»Зеня Славне Царство«.
Прощавайте, друзі всі,
Час мені в дорогу,
Покидаю вже на вік
Цю хатину вбогу.

Примари: Зеню, Зеню, в добрий час
В путь ти виправляйся,
А як добре заживеш,
Нас не відцурайся.

Зеньо: Прощавайте, я вже йду,
А ви добре дбайте:
Всіх у свій табор зведіть,
Збитків научайте. *(Виходить).*
(Примари махають йому вслід руками).

ЯВА 3.

Примари: Нас полишив отаман
З ворогами битись;
Мусим всіх ми спокусить,
Йому прислужитись.
Хто не знами, — боягуз,
Гей-же в наші лави,
Ось, навчітесь, як здобуть
Справдішньої слави.

Лінивство: Я Лінивство, я сліпець,
Люблять мене діти,
Кажуть, бавитись гарніш,
Як в школі сидіти.
Геть у піч книжки і бльок,
»Бух« — у пліт чорнило,
Вухо нам дразнить дзвінок,
Жити нам немило.

Примари: Нумо, друзі у танок,
Поки молоденькі,
Лиш немудрі в школу йдуть,
Сохнуть, як опеньки.

Неохайність: »Мийся, синочку, що дня« —
Тільки й знають неньки,
Ви-ж послухайте мене:
Все це витребеньки!

Ось, Нехлюйством звуть мене,
Чим-же я не цяця?
А все тому, що ніяк
Не хочу вмиваться!

Примари: Ой, ля-ля-ля, ой ля-ля!
Ми й без мила гарні,
В ванні з роду не були,
Боїмося парні!

Нечемність: Дайте всі мені ви шлях!
Діти мене знають!
Між людьми завжди чомусь
Чемність вихваляють!
Яж Нечемність! Клич є мій:
Всіх бити, чіпати —
І нікого ані раз
Не поздоровляти!
Нашо кланятися всім,
Ще й шапку скидати?
Ба! Наказують часом
Коліна згинати!

ЯВА 4.

(В дверях показується з рушниками Галя. Побачила танок і зупинилася в здивованню).

Примари: Ой, дівчинонько, ходи
У танок із нами;
Бавить будемо тебе
Гарними піснями.

Галя: Я боюся, ви страшні,
Ви мене забете,
Ви, мабуть, вовкулаки,
Що людську кров пете!

Примари: Хто тобі це розказав?
Всі — ми добрі духи!
Не забили ще ні раз
Ні жучка, ні мухи!

Галя: А я бачила в казках
Ваші всі портрети!
Пишуть в казці, що ви в світ
Зло лишень несете!

Примари: Це неправда! Нам на злість
Пишуть таке люде!
Хай-но будем ми князі,
Ото добро буде:
Всім двчаткам ляльочки,
Коники хлопцям, —
Ми, як бачиш, не страшні
Тож, ходи гуляти!

Галя: Ну, як справді ви такі,
То буду просити,
Рушниками і вінком
Тараса обвити.

Примари: Тараса? Нащо він нам?
Ще чого схотіла!
Краще нас вінком обвий —
Оце буде діло!

Галя: Дудки! Знайте коли так,
Хай-же прийде тато:
Я попрошу, щоб він вас
Зараз вигнав з хати. *(Виходить).*

Примари: Не схотіла, хай іде,
Гей же друзі руку!
В право раз, у ліво два,
Втнемо добру штуку!
Хтось іде? Немов сюди?
А, це Галі братці!
Ну, як так, товариші,
Мусимо ховаться! *(Ховаються).*
*(За схованки для примар служать портієри,
стіл та інші меблі).*

ЯВА 5.

Хлопчики І. II: *(Входять з цигарами в зубах).*

Лине, лине сизий дим,
Як з тарілки пара,
Курить справжній молодець,
Не боїться кари.
Тато нас тут не знайде —
Він пішов на свято,
Слухать буде там промов,
А ми тут гуляти.
Каже мама, що тютюн
Шкодить на легені.
Але ми вже не малі —
Все це — теревені!



Каже бабця, що тютюн
Дідькови кадило,
А чому-ж бо не кадить
Тата не навчила?
Як загасне папірос,
Чирк, і знов закурить!
Закурить — добра річ,
Нас ніхто не здурить!
(З під столу вилазить Брехня),

Брехня: Вість несу я вам страшну:
Утікайте швидко!

Хлопчики: А що сталось? А хто ти?
Може тата видко?

Брехня: Видко, видко, там іде,
Але я дам раду:
Папіроси загасить,
Щоб не було чаду!
Недокурки киньте геть
І сидіть тихенько,
Тато віритиме вам,
Не сваритьме ненька,

1 Хлопчик: А проте скажи, хто ти?
Мусим тебе знати. —
Бачимо, що вчиш ти нас
Правди не казати!

2 Хлопчик: Може відьмин ти синок,
Такий волохатий?
То вже краше повертатъ
По кару до тата!

Брехня: Прошу, знайте, я Брехня,
Давний ваш знайомий,
Хочу бути тут князем
В вашім тихім домі?

Хлопчики: Хоч воно й не сильна честь
Зватись брехунами,
Та брехнею легше збуť
Гнів тата і мами. *(Подають собі руки).*

Брехня: Хто крутій, той мій слуга,
Я йому поможу,
Всяку напасть я від вас
Відвернути можу!

Хлопчики: Ну, як так, то все гаразд,
Мем курити далі!
Оборонить нас Брехня
І пропадуть жалі.

(З усіх кутів повиходили Примари і оточили хлопчиків).

Примари: Нас покинув отаман
З вами подружитись.
Браво, браво, сила нас,
Можем не журитись;
Хто не з нами — боягуз,
Гей-же в наші лави!
Можем тільки ми здобуť
Справдішньої слави.

Збиток: Я на штуки майстер вам,
Збитком називаюсь,
Кому сльози, мені сміх,
З кволих насміхаюсь.



Я корові хвіст урву,
Видеру пташата,
Хлопцям коники домлю,
Бю ляльки дівчатам.

Примари: Ой, ля-ля-ля, ой, ля-ля!
Знайде Зеньо царство
І запросить нас усіх,
Як своє лицарство.
Хтось немов сюди іде?

Хлопчики: Зеня веде тато!

Примари: Ну, товариші, як так,
Мусимо втікати. (*Ховаються*).

ЯВА 6.

(*Входить тато і веде за руку Зеня*).

Тато: Що ти думаєш собі,
Зеню, ти мій сину?
Хочеш з хати утікати,
Щоб ще десь загинув?
Дур береться голови,
Любиш пустувати;
Не схотів зі мною йти
На Шевченка свято.
Там ровесники твої
Сценку відіграли,
Заспівали нам пісень
І декламували.

Подарунок я приніс —
Мав тобі віддати,
Щоби мав чим спомянуть
Тарасове свято.
А як ти такий пустун —
Втрачуєш нагоду
Щоб від мене ось дістать
Гарну нагороду.
Хай вона лежить ось тут
І буде докором,
Що ти, Зеню, заслужив
Замість слави — сором.

(Кладе книжку «Кобзар» перед погруддям Шевченка і виходить. Зі схованок вилазять хлопчики)

ЯВА 7.

Хлопчики: Зеню, Зеню не журись,
Що за лихо сталося?

Зеньо: Заслужив я, щоб тепер
З мене всі сміялись.

Примари *(з'являються):*
Ти в казочний край не йшов?
Може не пускали?

Зеньо: Це все видумки пусті,
А ви всі брехали!
Раз повірив тим брехням
І, як слід, завівся.

1 Хлопчик *(кашляє):*
Алеж я тим тютюном
Зовсім затроївся!

2 Хлопчик (*каш тє дужче*):

А себе я вже мабуть
Доведу до згуби,
Папіроса вже ні раз
Не візьму до губи!

Зеньо: Вже і я таких дурниць
Робити не буду,
Татка перепрошу вже
І про зло забуду!

(*За сценою чути спів*):

В гору чола, бадьорі!
Подивуйся, світе:
Що то краю квіти,
Що то Лицарі Ясні —
Українські Діти!
Гей, в гору чола бадьорі!

Зеньо: Ось ідуть товариші —
Будуть всі сміятись,
В очі соромно зирнуть
Хоч-би де сховатись.

(*Примари ховаються, а Зеньо і хлопчики збен-
тежено кидаються на всі боки*).

Погруддя: Бачу, що до каяття
Ви понавертались,
Не ховайтесь — бо тоді-б
Гірше ще сміялись.

ЯВА 8.

Галя (*входить*): Ось і Зеньо! Ти вернувся?
Ой, як же це добре!
В гості йдуть до нас Ясні
Лицарі Хоробрі.

Погруддя: Шкода, шкода, що мій день
Так ви змарнували,
Не мені потрібний він,
А для вас, щоб знали.
Ось ідуть товариші
Вам Вони допоможуть
Розігнати з цих осель
Духів зла ворожих.

(*Спів за сценою:*)

Гасла Лицарів Ясних:
Чесність, праця, згода,
Чемність і свобода!
Не зламає цих кличів
Жадная пригода!
Гей, в гору чола бадьорі!

ЯВА 9.

(*Входять Ясні Лицарі*).

Один з лицарів: А, гаразд товариші,
Де ви всі блукались,
Що на Святі Тараса
Ви не показалися?

Зеньо: Маю злих приятелів,
Ті мене здурили:
З дому в світ я утівав,
Та не стало сили.

1 Хлопчик: Проженімо ми їх геть,
Бо то темні сили,
Нас на збитки і брехню
Все вони учили.

Галя: А мені казали теж
Щоб не слухать неньки.

2 Хлопчик: Кажуть: в школі лиш дурні
Сохнуть, як опеньки.

*(Всі діти кидаються до схованок і знаходять
Примар).*

Всі: Поховалися ось тут
Всі ворожі діти!

*(Ясні Лицарі гонять за ними, аж поки ті не
втікають у вихідні двері).*

Лицарі: Гей же разом, гей-же всі,
Осоружних бити.
(Коли прогнали всіх співають):
Україно, ми Твій цвіт,
Сили молодії,
Будучність — надія!
Чести Неньки не зганьблять
Лицарі Ясні!
Гей, в гору чола бадьорі!

Погруддя: Зеньо кари вже зазнав
За свою пригоду:
Він скорився й заслужив
Добру нагороду. *(Подає книжку).*

Хто в змаганнях переміг
Хай-же веселиться,
Нарід Лицарством Ясним
Зможе похвалиться!

Діти хором: Слава Кобзареві, Слава!

(Кидаються спільно вбирати погруддя рушниками і вінками. Погруддя стоїть непорушне).

Завіса.

Гимн «Ясних Лицарів».

Бадьоро.



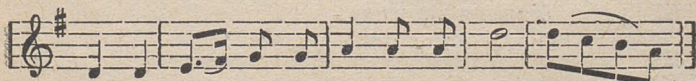
В го - ру чо - ла, ба - дьо - рі, По - ди-вуй- ся,



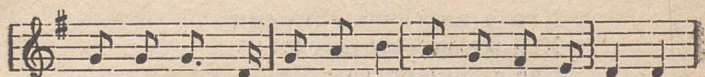
сві-те, Що то кра - - - ю кві - - - ти,



Що то Ли - ца - рі Яс - ні, У - кра - їн - ські



Ді - ти, Гей! в го - ру чо - ла, ба - дьо - рі!



Що то Ли - ца - рі Яс - ні, У кра-їн-ські Ді - ти.



Гей! в го - ру чо - ла, ба - дьо - рі!

В гору чола бадьорі!
Подивуйся, світе:
Що то краю квіти,
Що то лицарі ясні
Українські діти!
Гей, в гору чола бадьорі!

Україно, ми Твій цвіт,
Сили молодії,
Будучність надія!
Чести Неньки не зганьблять
Лицарі Яснії!
Гей, в гору чола бадьорі!

Гасла Лицарів Ясних:
Чесність, праця, згода,
Чемність і свобода!
Не зламає цих кличів
Жадная пригода!
Гей, в гору чола бадьорі!



43. Іван Бідний: Добрі діти	00
44. Іванна Блажкевич: Тарас у дяка	40
45. Леся Верховинка: Стрча в лісі	40
46. В. Королів-Старий: Зустріч	60
47. Я. Вільшенко: Швець Копитко	40
48. В. Королів-Старий: Підкладень	60
49. Роман Завадович: Серед ангелів	80
50. " " Рицар Лесь	60
51. В. Королів-Старий: Лісове свято	50
52. Роман Завадович: Князь Марципан	60
53. Іванна Блажкевич: Діло в честь Тараса	40
54. Іван Габрусевич: Український Вертеп	00
55. Франтішек Вольф: При ватрі	30
56. Микита Магир: Пригоди лінивого котика	50
57. Галина Орліва: Золотий черевичок	50
58. Р. Завадович: Казка про царевича Івана	80
59. Василь Атаманюк: Материна сльозинка	60
60. В. Королів-Старий: Вередлива принцеса	50
61. Микола Кокольський: Байки	40
62. П. Волобуїв: Мені 13-тий минуло	40
63. Дід Модест: Дві казки	40
64. Вільгельм Буш: Дядькова пімста	25
65. М. Підгірянка: Зайчик і лисичка	20
66. Я. Вільшенко: Покотигорошок	100
67. Микола Шугаєвський: Дід-Мороз	80
68. Вільгельм Буш: Бжолі	100
69. Антін Лотоцький: Яланські казки	40
70. Василь Софронів: Свято весни	90
71. Марія Загірна: Історія про Галю	50
72. Вільгельм Буш: Стрілець Тріска	25
73. Антін Лотоцький: Лицар Добриня	40
74. Борис Грінченко: Олеся	25
75. Зенон Горницький: Воробець-Молодець	20
76. Пантелеймон Куліш: Чумацькі діти	25
77. Микола Шугаєвський: Весела сопілка	70
78. Іванна Блажкевич: Мила книжечка	70
79. Вільгельм Буш: Хитрий Мехмет	30
80. О. Білоусенко: Лисичка-сестричка	240
81. Марія Целенська: Святий Миколай	50
82. Вільгельм Буш: Діравий зуб	60
83. О. Білоусенко: Зайчик-Побігайчик	120
84. Іванна Блажкевич: Пушистий король	100
85. Дмитро Макогон: Святий Миколай	60
86. Авенір Коломиець: Тарасів день	50

ВІСНУК 1929

„СВІТ ДИТИНИ“

ілюстрований журнал для дітей.

Виходить вже 10-ий рік у Львові
під редакцією

Михайла Таранька.

На зміст кожного числа складаються:
байки, казки, оповідання, сміховинки,
забави, іграшки, пісні та різноманітні
загадки.

Белика скількість образків.

Заряди Шкіл, Виділи Читалень і Кооператив
в цілм краю пехай безумовно передплачують цей
дитячий орган, щоби в той спосіб допомогти Ви-
давництву до побільшення обему і змісту цього
журналика та до загального його поширення. Ради
шк. місцеві повинні обовязково передплачувати
„СВІТ ДИТИНИ“ для шкіл по всіх наших селах.

Умови передплати:

На цілий рік 12 зл.

На пів року 6 „

На чверть року 3 „

Поодинокє число коштує 1 зл.

Замовлення слати на адресу:

Видавництво „СВІТ ДИТИНИ“
Львів, ул. Зіморвача ч. 3.